

missionen eller andre medlemslande. Der vil også efter omstændighederne kunne iværksættes undersøgelse af et produkt, introduceret i et andet medlemsland. Ved måling og afprøvning finder § 7, stk.2, anvendelse.

Stk. 2 omhandler den situation, at tilsynsmyndigheden i forbindelse med en kontrol af et energiforbrugende produkt får begrundet mistanke om, at produktet ikke er i overensstemmelse med krav i regler fastsat i medfør af loven eller en gennemførelsesforanstaltning. Bestemmelsen er affødt af direktivets artikel 8, stk. 2. Direktivet anvender formuleringen »stærke indicier«.

Det følger af bestemmelsen, at tilsynsmyndigheden hurtigst muligt skal underrette producenten. Underretningen skal være ledsaget af oplysninger, som understøtter, at kravene ikke er overholdt. Der skal gives en frist for modtagelse af en udtalelse fra producenten om, hvorledes konstaterede mangler i givet fald kan blive rettet op. Formålet er at sikre, at producenten så tidligt som muligt bliver sat i stand til at korrigere eventuelle overtrædelser af de stillede krav.

Hvis producenten ikke på tilfredsstillende vis får rettet op på manglerne, vil tilsynsmyndigheden – eventuelt efter yderligere kontrolmålinger – kunne udstede pålæg herom, jf. bemærkningerne til § 11, stk. 1.

Det følger af *stk. 3*, at en producent, som introducerer et energiforbrugende produkt i EU, efter anmodning fra tilsynsmyndigheden skal give myndigheden alle oplysninger, som er nødvendige for varetagelsen af dennes opgaver efter *stk. 1*. Oplysningspligten gælder også i sager til afgørelse af, om et forhold er omfattet af loven, d.v.s. hvor det er uklart, om et energiforbrugende produkt er omfattet af regler fastsat i medfør af loven eller en gennemførelsesforanstaltning. Hvor producenten pålægges en forpligtelse, gælder forpligtelsen i givet fald også for andre virksomheder som nævnt i § 4, stk. 2. Tilsvarende forpligtelse gælder også for enhver, der handler på vegne af producenten, såsom repræsentanter m.v. i Danmark i tilfælde, hvor producenten ikke har hovedsæde her.

Bestemmelsen svarer til § 5 i lov om normer for energieffektivitet i energiforbrugende udstyr.

Stk. 4 retter sig til en bredere kreds end i *stk. 3*, nemlig enhver, som markedsfører eller ibrugtager et produkt, som er omfattet af loven og regler udstedt i medfør af loven, d.v.s. også andre end den, der står som ansvarlig ifølge *stk. 3*. Ifølge bestemmelsen skal den pågældende efter anmodning give alle nødvendige oplysninger, så at tilsynsmyndigheden kan fastslå, hvem der er ansvarlig for overholde forpligtelserne ifølge §

4. Formålet er at sikre, at tilsynet og kontrollen kan være effektiv, når det ikke på forhånd er klart for tilsynsmyndigheden, hvem der har introduceret pågældende produkt i EU. Bestemmelsen finder anvendelse ved produkter, som markedsføres eller ibrugtages her i landet, og retter sig til alle omsætningsled, herunder en gros- og detailsælger, udlejere o.l.

Oplysninger efter *stk. 3* og 4 skal gives inden for grænserne af retssikkerhedsloven, lov nr. 442 af 9. juni 2004 om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligt.

Som udgangspunkt baseres CE-mærkningen som nævnt på producentens egenkontrol, men tilsynsmyndigheden kan foretage nødvendige kontrolforanstaltninger. Som et led heri kan transport- og energiministeren ifølge *stk. 5*, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid imod behørig legitimation uden retskendelse kræve adgang til lokaler, der benyttes af virksomheder som nævnt i *stk. 3* og 4, med henblik på at kunne udtage energiforbrugende produkter til måling og kontrol af, at disse er i overensstemmelse med regler fastsat i medfør af loven eller en gennemførelsesforanstaltning. Udtagningen af prøveeksemplarer vil ske stikprøvevis efter den udtagendes valg.

Adgangen gælder til lokaler benyttet af producenten eller andre som nævnt i § 4, og til lokaler benyttet af enhver anden, som markedsfører eller ibrugtager pågældende produkter, jf. herom bemærkningerne til *stk. 3*.

Det fremgår af bestemmelsen, at adgangen ikke gælder bygninger eller dele af bygninger, der udelukkende anvendes til privat beboelse. Kravet om adgang vil således være begrænset til erhvervslokaler, dvs. lokaler til lager- og udstillingsbrug m.v., hvor det skønnes nødvendigt at kræve adgang med henblik på udvælgelse af produkter til kontrol.

Bestemmelsen er ny i forhold til normloven, men svarer til bestemmelserne vedrørende energimærkning af apparater, jf. § 17, stk. 3, i lov om fremme af besparelser i energiforbruget.

Det forudsættes, at adgang som regel aftales med virksomheden på forhånd. Hvis virksomheden ikke vil medvirke til et sådant kontrolbesøg, eller hvis tilsynsmyndigheden vurderer, at formålet med tilsynsbesøget forspildes, hvis det forhånds anmeldes, vurderes det, at et krav om adgang til erhvervslokaler for at udtage produkter uden retskendelse vil være den eneste reelle mulighed for at gennemføre en effektiv kontrol.

Det vil i givet fald kun være en myndighed, der kan træffe bestemmelse om at anvende bestemmelserne i *stk. 5*, jf. bemærkningerne til § 13, stk. 4. Sagkyndige